

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 36/04-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. V. K., bytom O., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., K., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 32 P 96/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. V. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. októbra 2003 doručené podanie Mgr. V. K. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom O., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., K., označené ako „Sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka ním namieta prietahy v konaní Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 32 P 96/01 vo veci starostlivosti o mal. L. K. Podľa tvrdení sťažovateľky „... nečinnosťou Okresného súdu v Banskej Bystrici, a to v období od podania žaloby až po vynesenie rozsudku vo veci, boli porušené základné práva sťažovateľky, táto iniciovala podanie tejto sťažnosti na Ústavný súd SR za účelom zjednania nápravy...

konanie vo veci zatiaľ nie je právoplatne skončené a sťažovateľka má aj vzhľadom na závažnosť predmetu konania záujem na jeho čo najskoršom právoplatnom ukončení“.

Na základe uvedeného sťažovateľka požiadala, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol takto:

„1. Základné právo sťažovateľky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 32 P 96/01, porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Banskej Bystrici prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 32 P 96/01 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 50 000 Sk.

4. Okresný súd v Banskej Bystrici je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 8 796,- Sk (slovom osemtisíc sedemsto deväťdesiat šesť slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti nálezov na účet advokáta JUDr. R. B., so sídlom K., účet vedený v Unibanke a. s.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zameral na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 131/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti, ako aj z informácií poskytnutých okresným súdom zo súdneho spisu vo veci sp. zn. 32 P 96/01 zistil, že ide o konanie na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej L. K. (v rámci ktorého súd rozhodoval o zverení dieťaťa do výchovy; povinnosti otca prispievať na výživu maloletej, zaplatiť ročné výživné a uhradiť alikvotnú čiastku detskej výbavičky). Konanie začalo na základe návrhu sťažovateľky 7. mája 2001. Na pojednávaní uskutočnenom 27. marca 2003 okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok č. k. 32 P 96/01-159, proti ktorému sa odvolali obaja účastníci konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 16 CoP 38/03 rozhodol 27. júla 2003 tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku o určenej povinnosti otca platiť výživné na mal. L. od 1. marca 2001 vo výške 1 500,-- Sk mesačne, o ročnom výživnom za obdobie od 1. marca 2001 do 27. marca 2003 a o povinnosti otca uhradiť alikvotnú čiastku detskej výbavičky na mal. L. zrušil a v uvedenej časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Predmetom predbežného prerokovania pred ústavným súdom je v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu preto tá časť konania vo veci, o ktorej dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté a v ktorej konanie stále pokračuje v rozsahu, v akom bol

rozsudok okresného súdu zrušený, a to v období od začatia konania do podania sťažnosti ústavnému súdu.

Ústavný súd overoval, či postup okresného súdu signalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov v konaní, dôvodnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať v konaní o veci samej, a zistil, že tomu tak nie je. Od začiatku konania okresný súd plynule zisťoval skutočnosti potrebné pre meritórne rozhodnutie vo veci, pričom v období od 18. septembra 2003 do 2. februára 2004 (dátum prejednávania sťažnosti) sa pri zisťovaní majetkových pomerov oboch rodičov dôsledne riadil právnym názorom krajského súdu.

Berúc do úvahy povahu konania (nesporové konanie), jeho právnu a faktickú zložitosť sa ústavný súd nestretol s takým postupom súdu, ktorý by signalizoval možnosť zbytočných prietáhov v súdnom konaní sp. zn. 32 P 96/01, dôvodnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a to ani v etape konania pred rozhodnutím súdu 27. marca 2003 a ani v etape po vrátení veci na ďalšie konanie krajským súdom 18. septembra 2003.

Z tohto dôvodu bolo treba sťažnosť sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2004